konci eno samo ničlo manj, in ta ničla je ravno — osodna. In vsa ta teorija večino straši, da se niti dela ne poprimejo.

Hvala Bogu! da se je tista „siva“ megla, v kateri je dosedaj plavalo šolsko vrtnarstvo, jela že trgati. Začeli so že od vrtov zahtevati to, kar res vzmorejo. In ko bodemo na jasnem, ko se bode reklo; „Učitelj — vrtnar! sadi na svojem vrtu zelenjad in cvetice; pokaži učencem in posebno učenkam, kako se oboje oskrbuje; razdajaj jim sadik, kolikor ti jih ostaje in navajaj jih, da si bodo sami urejali doma vrtiče, imej na vrtu tudi nekaj pritličnih dreves v več vrstah, da boš lahko opazoval, katere so tvojemu kraju najprikladnejše, in kaži učencem, kako se morajo oskrbovati, konečno pa skrbi, da bo tvoj vrt reden in čeden, da se bodo učenci in odrasli ljudje na njem učili tudi reda in snage“; — takrat bode začetek splošnega vrtnarstva; to bode prava podloga, na katero se bode dalo sčasoma postaviti lepo poslopje. In čemu naj bi na pr. šolski vrt oddajal med občane po 100 in 100 dreves na leto, če jih bo dajala c. kr. kmetijska družba po 10 tisoč morebiti še lepših, a gotovo cenejših?! In če bo videla, da jih ne zadostuje več po 10 tisoč, najela si bo zemljišče in izgojevala na leto po 20 ali 30 tisoč dreves. Le ne preveč zahtevati od šolskih vrtov, kajti marsikdo se ustraši te velikanske naloge, ki je po večini dosedanjih knjig tako lepo, a tudi tako nepraktično opisana. In mesto nečesa nimamo ničesar, in šolski vrtovi se nič kaj veselo ne snujejo in ne oskrbujejo. — Bog daj boljše novo leto! Janko Žirovnik.

Razne reči.

* **Prasičja reja.** Neki angleški kmetovalec ni mogel nikakor več vzrediti nobenega prasička svojih svinj, kajti dva dni po oprasitvi izgubila je vsaka svinja mleko. Izkušal je vse, da bi odpravil to nepriliko ali vsaj izpoznal nje vzrok, a ni se mu posrečilo, dokler mu ni neki strakovnjak zatrdil, da je njegova prasičja reja uže preumetna, t. j. premalo naravna, ter mu svetoval, naj sprasne svinje goni na pašo. Mož se je ravnal po tem nasvetu, dal prasiče na pašo ter jih krmil samo zjutraj in zvečer po nekoliko s turščico in bobom ali pa s samim bobom. Od tega časa oprasijo se svinje vselej prav lahko in imajo dovolj mleka. To zopet kaže, kako zelo je potrebna paša ob reji kakeršne koli domače živali.

* **Napajanje travnikov spomladi.** Kedaj se naj napajajo travniki, rano ali pozno, to je zavisno od marsikaterih okolščin in premislekov. Rano napajati svetujejo tedaj kadar kaže, da bode voda mnogo gnojilnih tvarin s seboj donašala z njiv in stez. Kadar se je zemlja po dokončani zimi raztalila, pustimo travnike, da se osušijo, dokler ne postane dovolj toplo in začno rastline rasti. Ako v tem času dežuje, ne napajamo. Kadar sta marcij in april sušna, kaže travnike skozi več noči po nekoliko napajati. Če pa oster krivec vleče, ni dobro napajati, časi tu i močno škodljivo. Bolje torej storimo, ako ob takih okolščinah napajanje odložimo ali celo opustimo. Naj boljši čas za napajanje travnikov je druga polovica aprila in prva polovica maja. Če se je bati spomladanjskih mrazov, napajajmo zvečer poprej ali rano zjutraj. Proti 9. uri dopoludne pa vodo zopet izpustimo, da odteče s travnikov. Tudi če je uže slana pala, svetovati je vode napustiti, zlasti predno solnce vzahaja, pa voda treba po dnevi zopet izpustiti, vendar ne, dokler solnce sije. Kdor tako ravna, ne bodo mu slane nič škodovale po travnikih. Travnikom z lahko zemljo, ki so še s tenko zelenjadjo preraščeni, ugaja takšno napajanje spomladi, potem pa treba vodo izpustiti, da ljubo solnce tla ugreje.

* **Kako deteljišče preorati.** Po hudi vročini ni lahko deteljišča preorati. Če je tako, svetujejo gnoja navoziti in raztrositi in čakati, da detelja skozi gnoj požene. Sedaj deteljišče lahko in dobro preorjemo. Nekateri žele, da bi se detelja brž poskrila in strohnela. V ta namen kaže v podorano deteljišče vsejati ajde, ki se potem pokosi za zeleno krmo ali za zeleni gnoj povalja in podorje.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 8. Imam od kmetijske družbe kupljenega plemenskega bika, ki mi zelo ugaja, a ima razvado, da vedno drgne z rogmi. Na ljudi ni hud, a ob zid, jasli i. t. d. drgne pa tako močno, da sta rogova uže kar mehka kot les in močno oddrgnena. Dosedaj mi ni bilo mogoče z nobenim sredstvom biku odpraviti te razvade, in zato se obračam do Vas za svet? (M. P. v l.)

Odgovor: Ako ni kaka bolezen, zaradi katere bik tako močno drgne z rogovoma, je to razvada, katere ga bode ob njegovi starosti sedaj težko odvaditi. Ne vemo Vam dati o tej reči nobenega sveta, pozivljemo pa naše bralce, ako kedo o tem kaj ve, da nam blagovoli sporočati. Da se rogova daljnjega poškodovanja ohranita, dobro bi morda bilo pritrditi na njiju na en ali drugi način kapice iz železne pločevine.

Vprašanje 9. Se li sme hraniti med v satovji v mrzli shrambi? (J. M. v R.)

Odgovor: Med v satovji obstoji iz voska in medu. Vosek se na mrzlem prav nič ne izpremeni, prej bi mu utegnila škodovati prevelika toplota. Gledé medú velja isto. Med se izpridi, ako slad v njem kipi ter se dela alkohol (špirit, ki se na zraku izpremeni v jesihasto kislino. Slad pa kipi tem bolj, kolikor toplejši je zrak okoli njega (seveda do gotove mere). Iz tega vzroka se bode med bolje hranil v mrzli shrambi, nego v topli. Da pa organske snovi ne morejo gniti, bodi shramba zračna in suha.